

jeg takker. Det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen) var den eneste af de ærede Talere, der ikke kunde slutte sig til Lovforslaget. Men det ærede Medlem er jo ogsaa den, som oprindeligt har foreslaaet at beskattede Beværtningsmusikken, men foreslaaet det paa et andet Grundlag end det, her er anvendt, det indrømmer jeg. Det ærede Medlem har foretrukket som Grundlag for Skatten Lokalets Fladerum fremfor Musikernes Antal. Jeg tror nu ikke, og det har jeg allerede sagt ved Lovens Forelæggelse, at denne Afgift vil virke heldig, paa hvilket Grundlag man saa end paalægger den. De Undersøgelser — og de have været ret indgaaende —, som ere foretagne for at se, hvorvidt den kunde paalægges f. Eks. efter Gulvarealet eller efter Lejeindtægten, have ført til i mange Tilfælde absurde Resultater. Det ligger simpelt hen i, at der ikke er det rette Forhold mellem det Kriterium, man vælger, og det Forbrug, man vil beskattede, og i, at det er saa overmaade vanskeligt at sige, hvorledes de Lokaler, i hvilke Koncerten udføres, skulle begrænses. Det viser sig i Praksis at føre til overordentlig store Vanskeligheder at bestemme saadanne Lokalers Størrelse, de ere ofte Led af et Kompleks, som delvis benyttes til Beværtning uden Forbindelse med Musik, Hotel eller lignende. Og naar Koncerten udføres under aaben Himmel, er det ikke muligt at anvende Fladerummet og meget vanskeligt at anvende Lejesummen. Hvis man altsaa anvender et andet Kriterium end det i Lovens fastsatte, kommer man ind i Vanskeligheder, som i Længden ville vokse Administrationen over Hovedet.

Det ærede Medlem mente, at den Skade, der var sket for Musikerne, ikke lod sig redressere. Jeg er enig med det ærede Medlem i hans Hovedbetragtning, den nemlig, at Musikerskatten faar Skyld for mere, end den burde have Skyld for. Der er ingen Tvivl om, at Beværtningsmusikken navnlig her i København havde naaet et unaturligt Omfang, saa at den oversteg Behovet, og hvad Publikum selv ønskede. Den maatte en skønne Dag indskrænkes, og Beværterne greb da fornuftigvis den Lejlighed, som Musikerskatten gav dem, til enten at reducere deres Orkestre betydeligt eller til helt at afskaffe dem, og jeg tror ikke — efter at det har vist sig, som det engang maatte vise sig, at man var kommen for langt i den Retning —, at man vil faa Beværtningsmusik igen i det Omfang, den engang har haft. Men

det betyder ikke, at det ærede Medlem har Ret i, at Skattens Ophævelse ikke vil være heldig for Musikerne. I alle de Tilfælde, hvor man har overvæltet Skatten paa de udøvende Musikere, ladet dem betale helt eller delvis, kan der fornuftigvis ikke være Tvivl om, at Skattens Ophævelse vil blive til Gavn for Musikerne, og efter hvad det praktiske Livs Erfaring i Almindelighed tilsiger, tør man ogsaa vente, at naar denne Skat bliver hævet, vil Musikken i Beværtningslokaler paa ny tage til. Men jeg hverken tror eller haaber, at den nogen Sinde vil blive saa overvældende, som den har været, for det Raaderum, den havde faaet, var sikkert ret usundt.

Det ærede Medlem beklagede, at Lovforslaget ikke var forelagt før. Jeg maatte dog nødvendigvis kunne danne mig et nogenlunde grundet Begreb om, hvorledes Lovens finansielt virkede. Det er endda et noget skrøbeligt Grundlag kun at kende Virkningerne i et Kvartal sikkert og have Formodninger om Virkningerne i endnu et Kvartal. Det var det mindste, jeg maatte have. Jeg maatte ogsaa foretage forskellige Undersøgelser for at se, om der var Mulighed for, uden altfor store Ulemper, at paalægge Skatten paa et andet Grundlag. Jeg har ikke brugt mere Tid dertil end nødvendigt, og jeg har forelagt Lovforslaget, saa snart det var mig muligt.

Endelig have omtrent alle ærede Medlemmer, der have haft Ordet, udtalt Ønsket om, at Bestemmelsen om Lovens Ikrafttræden maatte blive ændret saaledes, at Loven traadte i Kraft den 1. Juni i Stedet for den 1. Juli. Naar der er foreslaaet den 1. Juli, er det, fordi det er næsten uhørt, at man ved Skattelove ikke regner med hele Kvartaler. Man lader saa godt som aldrig en Skattelov træde i Kraft midt i et Kvartal. Det beror paa Regnskabsvæsenet paa dette Omraade og paa Mellemløbsforholdene. Derfor har man efter almindelig Praksis valgt Begyndelsen af et Kvartal. Men jeg erkender, at det for de Personer, om hvilke det her drejer sig, nemlig de udøvende Musikere, kan være af megen Betydning, at Loven træder i Kraft saa snart som overhovedet muligt, og jeg skal inden anden Behandling underkaste det en fornyet Overvejelse, hvorvidt det er muligt at rykke Lovens Ikrafttræden en Maaned frem, saa at man erstatter 1. Juli med 1. Juni. Hvis jeg kommer til det Resultat, at det er muligt, skal jeg selv stille Ændringsforslag derom.